

НОВІ ВИКЛИКИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В КОНТЕКСТІ СПРИЙНЯТТЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЯК МОВИ ГЛОБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ

Історія англійської мови умовно поділяється на три частини: давньоанглійська, середньоанглійська та сучасна англійська. Нині ми говоримо про четвертий період в історії англійської мови. Це – період глобальної англійської та нових викликів щодо дослідження нового статусу англійської мови в якості глобальної лінгва-франка (мови міжетнічного спілкування) і нових культурних, лінгвістичних, політичних, економічних аспектів, пов'язаних з вивченням і застосуванням англійської мови в пост-модерністському світі. Англійська мова опинилась в центрі змін, які виникли у процесі глобалізації. З одного боку, вона є мовою міжетнічного спілкування, що суттєво сприяє поглибленню інтеграції світових економік і дозволяє націям, країнам, організаціям і людям у будь-якій частині світу спілкуватися між собою, висловлювати своє бачення світу і заявляти про свою ідентичність. З іншого боку, англійська мова є національною мовою деяких найбільш розвинутих країн з найпотужнішою ринковою економікою, які очолюють економічну глобалізацію. Окрім цього англійська мова є носієм певних культурних, економічних і соціальних цінностей цих націй.

Економічна глобалізація призвела до глобальної революції як у середній так й у вищій в освіті. Її метою є забезпечення висококваліфікованої конкурентоздатної робочої сили, яка би мала необхідні гнучкі, креативні, інноваційні, управлінські навички і вміння та яка би відповідала сучасним вимогам глобального світу. Однією з найважливіших вимог є володіння англійською мовою, як універсальним засобом глобального спілкування,

тому покращення рівня знання англійської мови є ключовою частиною освітньої стратегії у більшості країн. Зміни у світовому середовищі, нові економічні та політичні реалії впливають на методи та моделі викладання і навчання мови. Так, наприклад, змінюється контингент тих, хто вивчає англійську мову, їх мотиви, пріоритети та потреби.

Існує багато дебатів щодо найкращих і найефективніших методів та підходів до викладання англійської мови, але майже всі вони стосуються тільки двох моделей: англійської як іноземної мова (EFL) та англійської як другої мова (ESL). Ці моделі з'явилися у дев'ятнадцятому сторіччі; вони залишалися домінантами у двадцятому сторіччі, представляють традиційні підходи до вивчення мови і мають свої переваги та недоліки. Але за останній час педагогічні практики дуже швидко еволюціують, щоб задовольняти потреби світу, який дуже змінився, і в якому англійська мова вивчається й використовується як засіб міжетнічного спілкування. Тому ці дві давно існуючі моделі почали поступатися новій моделі — моделі англійської як глобальної мови, яка в більшій мірі відповідає реаліям сучасного глобального світу. В рамках цієї моделі виділяють три основних напрямки та підходи до навчання:

1. Інтегроване вивчення змісту (контенту) і мови (content and language integrated learning), іншими словами, білінгвальне навчання. Це підхід до білінгвальної освіти, згідно з яким певні предмети учбової програми викладаються англійською мовою.
2. Англійська як мова міжетнічного спілкування, лінгва-франка, (English as a lingua franca). Поява цього суперечливого тренду обумовлена тим фактом, що англійська все більш і більш використовується не носіями мови для спілкування між собою. Розуміння того, як не носії мови спілкуються між собою англійською, стало зараз важливою сферою дослідження.
3. Англійська для учнів молодшого віку (English for young learners). Цей

напрямок виник у зв'язку з тим, що у всьому світі діти починають вивчати англійську мову в ранішому віці, і метою цього напрямку в багатьох країнах є впровадження двомовності населення.

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що сучасна англійська мова у своїй новій глобальній формі відрізняється від тієї англійської, до якої ми звикли і яку ми викладали як іноземну мову. Отже, статус англійської мови як мови глобального спілкування потребує певних змін у підході до формування іншомовної комунікативної компетенції студентів. У цьому контексті перед кожним викладачем з'являються нові виклики щодо активізації навчального процесу, дослідження та вдосконалення методик викладання та особистих педагогічних прийомів роботи.

Література

1. *Graddol, D., D. Graddol*, // *English Next*, London: British Council, 2006. - 128 с.
2. *Block, D. and Cameron, D., D. Block, and D. Cameron*, // *Globalization and Language Teaching*, London: Routledge, 2002. - 196 с.

Шевченко О.Л.,
канд. філол. наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов
факультету МЕіМ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОГО РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Освіта протягом усього життя є ключовою концепцією сучасного світу. Необхідність підтримувати та оновлювати професійну підготовку, виникає